

Klimatdebatten och naturens livsuppehållande förmåga.

För att bli mera meningsfull, måste debatten vidgas från att bara omfatta klimatförändringar och koldioxidutsläpp, till att omfatta naturen och dennas livsuppehållande förmåga.

Livet, sådant vi känner det, är för sin existens beroende av naturens livsuppehållande förmåga. Atmosfären, med sina klimategenskaper, ingår i naturen, men är bara en liten del av den. Behöver vi inte bry oss om resten av den, hur den fungerar och dess livsuppehållande förmåga?

Sedan länge har jag hävdad att livets existens på jorden är beroende av att naturens fysiska och kemiska sammansättning och egenskaper hålls konstanta inom de gränser, som de levande varelserna är anpassade till.

Dåvarande utredningschefen på Civilingenjörsförbundet, Anders Ejerhed och jag skrev Energi ett långt tidsperspektiv, SOU 1974: 65. som handlar om detta. Det beaktades dock inte, eftersom det ansågs vara oförenligt med samhället. Man valde att bortse från att samhället är oförenligt med ett varaktigt upprätthållande av naturens livsuppehållande förmåga. Den förmågan förutsätter, att naturens fysiska och kemiska sammansättning och egenskaper hålls konstanta inom de gränser, som gäller för livets existens.

Klimatförändringarna är ett exempel på detta. När luftens sammansättning ändras genom ökade halter av koldioxid och andra gaser i den, ändras också dess klimategenskaper. Motsvarande gäller beträffande naturen i övrigt. Ändrar vi dennas sammansättning genom att bryta ned dess strukturer och andra resurser till avfall, föroreningar och andra nedbrytningsprodukter, ändras också dess livsuppehållande förmåga. Den minskar.

Debatten måste rimligen vidgas från att gälla koldioxid, koldioxidutsläpp och klimat, till att gälla naturens livsuppehållande förmåga och nödvändigheten av att hålla dennas fysiska och kemiska sammansättning och egenskaper konstanta. Det förutsätter i sin tur att naturens resurser måste förnyas i samma takt som de bryts ned och genom att nedbrytningsprodukterna (utsläppen) omvandlas till resurser igen. Det leder i sin tur till frågan om teknik, vad teknik är och till skillnaden mellan resursförnyande teknik och resursnedbrytande teknik.

Staffan Delin.